

शिवा रटन्ती कुरुते नराणां
संवासकायव्ययवन्धनानि ॥
समागते रात्रितुरीययामे
निशाकरेशानसुरेशदिक्षु ।
शिवा रटन्ती कुरुते नराणां
संवासकायव्ययवन्धनानि ॥”
इति शिवारुते दग्धदीप्तधूमितदिक्त्रययाम-
प्रकरणं प्रथमम् ॥३॥

“इतीरितं दिक्त्रययामयोगात्
फलं विरुद्धं विरुद्धैः शिवायाः ।
ब्रूमोऽथ दिक्पञ्चकयामयोगात्
फलानि पुंसां क्रमतः शुभानि ॥
कृतान्तरक्षोवरुणानिलिन्दु-
दिक्ष्वाययामे रटितैः, शृगाल्याः ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
रत्नः प्रचेतोऽनिलसोमशम्भु-
दिक्षु द्वितीये प्रहरे रतेन ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
जलेशवातेन्दुशिवामरेश-
दिक्ष्वायवेण प्रहरे तृतीये ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
समौरसोमेशसुरेशवर्द्ध-
दिक्षु स्वरेण प्रहरे चतुर्थे ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
शशाङ्करुद्रेन्दुहुताशकाल-
दिक्ष्वायवैः पञ्चमयामभागे ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
द्वैशानशक्राग्निकृतान्तरक्षो-
दिक्षु स्वरेण प्रहरे च षष्ठे ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
इन्द्राग्निकालसपपाशपाणि-
दिक्ष्वायवैः सप्तमयामकाले ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
अत्यन्तकृत्तैः तपाशिवात-
दिक्ष्वायवे च प्रहरे रवेण ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥”

इति श्रीवसन्तराजे शिवारुते दिग्ग्रामप्रकरणं
द्वितीयम् ॥३॥

“एकादिकानां निधनाष्टमानां
शिवारुतानामधुना यदर्थम् ।
प्राच्यादिकास्वस्त्यु दिक्ष्वशेषं
यद्यत् फलं तत्तदुदीरयामः ॥
धनान्यभीष्टाप्तिमभीष्टलाभं
ध्रुवं ततोऽर्थस्य फलं शुभञ्च ।

भयं प्रलापं सकलञ्च सौख्य-
मेकादिशब्दैः कुरुते प्रशान्ते ॥
भयान्यनिष्टश्रुतिरर्थहानि-
रिष्टैर्वियोगो महती च भीतिः ।
स्यादिष्टवार्त्ताश्रुतिरिष्टसिद्धि-
लाभः सुभिन्नं प्रियलोकसङ्गः ॥
एन्द्रां निनादे प्रथमेऽर्थलाभो
भवेद्वितीये निधिदर्शनञ्च ।
कन्यां तृतीये लभते चतुर्थे
अध्वागमं पञ्चमकेऽथ सिद्धिम् ॥
षष्ठे रवे कुप्यति भूमिनाथो
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमेषु ॥
त्रासोऽग्निभागे प्रथमे द्वितीये
नराधिपः कुप्यति भीस्तृतीये ॥
घातश्चतुर्थे नगरस्य शब्दे
शिवाकृते पञ्चमके च युद्धम् ।
वदन्ति तज्ज्ञाः कलहञ्च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥
आद्ये शुभं स्यादशुभं द्वितीये
याम्ये महाव्याधिभयं तृतीये ।
स्वरे चतुर्थे स्वजनागमः स्यात्
पुत्रो भवेत् पञ्चसु फेत्कृतेषु ॥
जायते कन्या रटिते च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ।
ग्रामस्य घातो दिशि राक्षसाना-
माद्ये द्वितीयेऽपि च गोकुलस्य ॥
मृत्युस्तृतीये द्विचतुष्पदानां
हानिश्चतुर्थेऽपि च पञ्चमेऽत्र ।
चौराङ्गयं राजभयञ्च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥
शब्दे शिवाया वरुणस्य भागे
आद्ये भयं हानिरथ द्वितीये ।
स्याद्राजदूतागमनं तृतीये
दाहश्चतुर्थे खलु चौरभीतिः ॥
स्यात् पञ्चमे राजभयञ्च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ।
वायव्यभागे भयमेकशब्दे
भयातिरेको भवति द्वितीये ॥
वृष्टिस्तृतीये महती चतुर्थे
मेघागमो वर्षति पञ्चमे च ।
क्रोधं विधत्ते नृपतेषु षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥
दिश्यन्तरस्यां विहिते विरावे
स्त्रियेत कश्चित् प्रथमे द्वितीये ।
महाभयं विप्रवधस्तृतीये
चक्षुं चतुर्थे खलु हन्यते च ॥
विट् पञ्चमे षष्ठरे च शूद्रो
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ।
राहोस्तथा दर्शनमाद्यशब्दे
केतोर्द्वितीये च तथोत्तरेण ॥
उल्काप्रपातस्त्रिषु दुर्दिनञ्च
चतुर्थे भद्रं खलु पञ्चमे च ।

सङ्गो भवेद्वैरिजनश्च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥
आद्ये भवेद्विदिनमौशदेशे
वृष्टिर्द्वितीये च रवे शिवायाः ।
वातस्तृतीये त्वशनिश्चतुर्थे
स्त्रियेत कश्चित् खलु पञ्चमे च ॥
लभेत पृथ्वीं निनदे च षष्ठे
भोः सप्तमे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥”
इति श्रीवसन्तराजे शिवारुते स्वराष्टकप्रकरणं
तृतीयम् ॥ * ॥

“क्षेमलाभपुनरागमनानां
निश्चयं यमधिगम्य विशङ्कः ।
येन याति पथिकः परदेशं
तं शिवारुतमथ प्रथयामः ॥
यं यं देशं गन्तुमभ्युद्यतानां
पुंसां शब्दानुच्चरन्ती शृगाली ।
शान्तायां सा सिद्धये वाञ्छितानां
दीप्तायान्तु स्यादभीष्टचयाय ॥
प्राचीं दिशं सम्मुखमानुविश्वं
प्रतिष्ठमानस्य नरस्य यस्य ।
शब्दे शृगाली पुरतः करोति
वन्धं वधं वा प्रकरोति तस्य ॥
प्राचीदिगीशाभिमुखस्य पुंसः
प्रस्थानकामस्य शिवा सशब्दा ।
भियेऽर्थनाशाय च दक्षिणा स्या-
हामा पुनर्वाञ्छितकार्यसिद्धे ॥
प्रत्यर्कमाशं चलितस्य पूर्वां
शिवा विरावं पुरुषस्य यस्य ।
करोति षष्ठे प्रकरोति तस्य
सर्वं प्रकारामभिलाषसिद्धिम् ॥
प्रस्थापिनो यस्य च दक्षिणाशं
शिवा रवं मुञ्चति दक्षिणेन ।
आदित्यमुक्ता यदि नो तदानीं
भ्रवं भवेत्तस्य महौपतित्वम् ॥
वैवस्वताशं चलितस्य यस्य
दिवाकरस्तिष्ठति दक्षिणेन ।
शिवा च वामा कुरुते विरावं
सम्पद्यते तस्य समस्तमिष्टम् ॥
पुमान् यदा याम्यककुपप्रवासी
करोति शब्दे पुरतः शृगाली ।
आस्तौ विवस्वानपि सम्मुखश्चेत्
भवेत् तदानीमचिरेण मृत्युः ॥
नरस्य याम्यां ककुभं धियासोः
शृगालभार्या यदि षष्ठभागे ।
फेत्कारमामुञ्चति मानवस्य
मृत्युश्च पुच्छेण भवत्यवश्यम् ॥
दिशं प्रतीचीं व्रजतः शृगालो
नरस्य यस्याभिमुखी विरोति ।
शान्ता स्थिता शान्तफलप्रदात्री
दीप्ता तु दीप्तं फलमातनोति ॥
प्राचेतसो सञ्चलितस्य काष्ठां
शृगालिका जल्पति दक्षिणेन ।